

**FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE POEZIE ȘI EPIGRAMĂ**  
**„ROMEO ȘI JULIETA LA MIZIL”, ED. A XIV-A, 2020-2021**  
**ADULȚI-SECȚIUNEA POEZIE**  
**NR.51**

**Nuanțe**

Mă-mbrac în lumină și zări prefăcute  
Străbat în continuu cu îngerul viu  
Cuvintelor albe din trudă născute  
Dau partea din mine lăsată-n pustiu.

În pieptul anemic, deschis să primească  
O inimă nouă în formă de stea,  
Se zbate haotic un verb să găsească  
Segmente de timp, dar lupta e grea.

Vin caii albaștri, în noapte se-agită,  
În spate duc vise și arme, soldați,  
Privesc pe fereastră, ce iarnă ieșită  
Din rana acestor eroi mutilați.

Coboară Iisus și un nod temporal  
Mă face să duc din acest viitor  
Un cântec absurd, c-un refren magistral,  
În ziua căderii în stil orbitor.

Poetic sunt bine, în mări și oceane  
Dezastre înec și trec mai departe,  
Haotic în zare se-nalță coloane  
De verbe tăioase ce țipă la moarte.

Doar caii adorm într-o iesle bătrână,  
Soldații tot sapă tranșee în vale  
Au brațe de sticlă și cad în țărână  
Particule aspre din cioburi și zale.

Mă-mbrac în speranță și văd absolutul  
Pictat pe o turlă, și-ndată-nțeleg  
Că rănilile astea înseamnă trecutul  
Nimicul din care visam... un întreg.

**Strangulări poetice**

pe poeți nici Dumnezeu nu-i mai îndreaptă  
au destinul trasat pe umbrele rănilor  
în care ființe microscopice își trăiesc minutele de fericire  
de acolo din sângele infectat ar putea izbucni o metaforă  
care să le coaguleze indeciziile  
ba vor  
ba nu vor  
să iubească

**FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE POEZIE ȘI EPIGRAMĂ**  
**„ROMEO ȘI JULIETA LA MIZIL”, ED. A XIV-A, 2020-2021**  
**ADULȚI-SECȚIUNEA POEZIE**  
**NR.51**

un discurs incoerent pornit în zilele ploioase  
când mazăga acoperă țipetele înșirate pe asfalt  
nicio urmă de luciditate  
îi văd atârând în ștreanguri după fiecare poem  
împărțind aerul rarefiat  
dintre verdea frunzelor  
și albastrul organic

pe poeți nici Dumnezeu nu-i mai învie  
îi lasă cu palmele sângerânde pe lemnul putrezit al istoriei  
nu-i iartă și nu-i pomenește nimeni  
poate ici colo în câte o bibliotecă  
pe un raft prăfuit  
să găsești frânturi din tinerețea lor  
un iad al propriilor iluzii din care nu s-au mai întors  
ba au vrut  
ba nu au vrut  
să se descotorosească de trupuri gustând libertatea din versuri  
îi văd mușcând din merele acre ale insuccesului  
și trăitului de pe o zi pe alta

pe poeți nici oamenii de rând nu-i mai ridică în slăvi  
pentru că nu mai citesc de multă vreme  
fiecare își vede liniștit de toate ale lui  
bani/faimă/ură

**Cântecul femeilor învingătoare**

fericite femeile  
care nasc ziua întrebări  
în mintea bărbaților ocazionali  
puși pe răsturnat lumea  
și înjosit elementele necesare  
sufletelor armonioase

fericite cele războinice  
care taie cu sabia  
începuturile de ere vulgare  
ca într-un cântec al vieții accidentale  
pe aceste meleaguri

fericite prutătoarele de metafore  
obișnuite să zămislească nemuriri poetice  
pentru ele sfinții  
au ieșit din ordinea firească  
și au invadat pământul

**FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE POEZIE ȘI EPIGRAMĂ**  
**„ROMEO ȘI JULIETA LA MIZIL”, ED. A XIV-A, 2020-2021**  
**ADULȚI-SECȚIUNEA POEZIE**  
**NR.51**

fericite femeile care trec de geamandură  
și lasă valurile să le înghită îndoielile  
ca într-un dans amețitor  
de la primele raze ale soarelui  
și până la bezna pătrunzătoare  
când moartea nu mai are nicio legătură  
cu mama sau cu tata  
când toate încercările vieții stau chitite  
în cufărul metalic

fericite aducătoarele de mir și tămâie  
din locurile ascunse ochiului sfidător  
pentru pământul ce își arată sărăcia  
din anii teribilelor secete  
când păcatele încolțesc la lumina lunii  
asemeni boabelor de grâu  
înmuiate în otrava universală

fericite cele care își fardează trecutul  
și prețuiesc prezentul  
umblând desculțe prin iarba udă  
ca soldații plătiți să învingă mereu și mereu

fericite femeile  
care mănâncă din fructele interzise  
și nu se ascund în peștera întunecată a iadului  
de unde se aud strigătele duhurilor  
care cer eliberarea  
pregătindu-se pentru o nouă intrare  
în trupurile fragede  
ce nu au împlinit vârsta legală  
de cutreierat prin pădurile scăpate de lama aspră  
a securilor flămânde

fericite femeile care umblă desculțe  
prin sufletele poezilor  
lipindu-și neajunsurile pe colile albe  
și nu se lasă înșelate  
de cuvintele siropoase  
înșirate în aerul cald  
din camera păcatelor absolute

**FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE POEZIE ȘI EPIGRAMĂ  
„ROMEO ȘI JULIETA LA MIZIL”, ED. A XIV-A, 2020-2021  
ADULȚI-SECȚIUNEA *POEZIE*  
NR.51**